

ENERGIAST PULBITSEV:

Francesco teeb aeg-ajalt ka modellitööd. Mitte miski tema välimuse ja energiast pulbitseva oleku juures ei reeda, et veel aasta tagasi oli ta iseenda hale vari. Taastudes keemiaravist, mida sai paha-loomulise lümfikoekasvaja vastu.

Rüno Lahešo

IGATSEB SUUREMAT LAVA: Francesco arvates oleks Estonia juurdeehitus hädavajalik, sest suuremal laval saaksid artistid paremini oma oskusi väljendada. Praegu peavad tantsijad samme ja hüppeid hoolikalt mõõtma.

Galalt tagasi jõudes läksin haiglasse lisauuringutele. Oli koroonapandeemia aeg, kõik arstid kandsid maske ja skafandreid. See oli väga hirmutav. Olin eraldatud toas, kuni tuli üks võõras arst ja ütles, et teil kahtlustatakse vähki ja tuleb alustada keemiaravi. Ma ei olnud selleks üldse valmis ja hakkasin hüsteeriliselt nutma.

Kas sa pahandasid lähedaste peale, et nad ei rääkinud sulle diagnoosist, kui nad ise juba teadsid?

Olen tänulik, et nad ei öelnud. Vanemad teadsid, kui emotsionaalne ma olen, ja ju nad kartsid, et oleksin võinud sel-

lest halvast uudisest kokku kukkuda või minna hüsteeriliseks. Haiglas oli mul kindlasti turvalisem olla teadasaamise hetkel. Isa tuli mind haiglasse vaatama ja lohutama. Ütles, et saan seltest kasvajast võitu, kuna see on nii algusjärgus ja ravitav. Reageerisin väga emotsionaalselt, kuid isa ütles, et ongi parem oma tunded välja elada ja ka nutta. Mulle tehti biopsia ja kolm nädalat hiljem, minu isa Tiziano sünnipäeval, 10. augustil [2021. aastal] algas keemiaravi.

Kuidas sa keemiaravi talusid?

Mulle tehti kuus korda keemiaravi vedelikuga, mille doo-

si iga kord suurendati. Juuksed ja kõik kehakarvad kukkusid välja, nahk läks vistrikuliseks ja põletikuliseks, suhu tekkisid löhed ja hakkas levima seenbakter. Pidin võtma suures koguses rohtusid, et kõrvaltoimete-ga tegelda. Õnneks keemiaravi talusin üsna hästi. See vedelik, mida mu kehasse lasti, imendus aeglaselt ja sel ajal ei olnud mul halb. Keerulisemaks läks siis, kui olin doosi kätte saanud. Kõige raskem oli kolmas keemiakord, siis olin voodis pikali, tugeva peavaluga ning täielikus ahastuses, sest enesetunne oli nii kehv. Lisaks piinas mind ärevus, kas kasvaja allub ravile. Tegelikult tehti mulle pärast neljandat keemiakorda uuring, mis andis kinnitust, et kasvaja oli kadunud, aga mulle ei öeldud seda. Võib-olla kardeti, et ma ei taha siis veel järelejäanud ravikordi vastu võtta.

See moodustis rinnakul kadus niipea, kui tantsimise lõpetasin. Õnneks märkasid lümfoomi nii varakult just selle moodustise tõttu, mis oli lõpuks 11 sentimeetrise läbimõõduga. Muidu oleks vähk nähtamatult

edasi arenenud, sest algstaadiumis lümfoom valu ei tekita.

2021. aasta jõuludeks olid sa vähi seljatanud.

Keemiaravi kestis neli kuud ja detsembri alguses kinnitati, et olen vähist vaba. Keha oli muidugi täiesti läbi. Kuigi mentaalselt, usun, et pidasin hästi vastu, sest olen loomult võitleja ega anna alla. Aga lihastes olid krambid ja mul oli kohati ka jalutamise raskusi, rääkimata balletipoosidest. Iga kord, kui üritasin jalga või pööda sirutada, läks see valusasse krampi. Iõin palju vett ja joon siiani, et toksiline kehast välja saada. Tasa-pisi hakkasin treenima ja venitama ning juba mullu märtsis tulin Eestisse tagasi. Alguses harjutasin tunnikesse päevas ning sammhaaval liikusin edasi. Samuti käisin füsioteraapias. Tahan tänada Estonia balletijuhti Linnar Loorist, kes oli suureks toeks, uskus minusse ja aitas mul rahulikult taastuda.

Sa olid tagasi laval, kui vähidiagnoosi saamisest oli möödunud aasta.

Jah, esimese esinemise tegin tõesti mullu maikuu. Ma ei ol-

nud selleks veel füüsiliselt valmis, aga tahtejõud oli nii suur. Õnneks polnud see väga mahukas number ja sain esineda. See andis juurde palju usku ja enesekindlust. Sügishooajast alustasin juba uuesti põhirepertuaaris, selleks ajaks oli keha piisavalt taastunud. Mentaalet on see kõik mind muidugi väga muutnud. Ükskõik kui tugevana sa ei paista, alati on kuklas ju teadmine, et mis siis, kui see oleks olnud surmav vähivorm. Muidugi jääb alatiseks hirm, et mis siis, kui see tuleb tagasi ja veel agressiivsemalt. Kuigi minu puhul on see tõenäosus minimaalne. Viis aastat on siiski kriitiline periood, mil olen erilise jälgimise all.

Praegu elad samasugust elu nagu ennegi?

Peaaegu jah, ka juuksed on tagasi pähe kasvanud, kuigi nende struktuur pole endine. Mul olid enne keemiat ikka väga pak-sud juuksed.

Kuidas sa oled suutnud jääda nii elujaatavaks?

Eks mul on olnud kõva tugi-grupp vanemate, õe ja sõprade näol, kes aitasid tuju üleval hoida ja sisendasid minusse võitlus-

vaimu. Üksipäini olnuks seda läbi teha võrreldamatult raskem. Ka minul oli kindlasti raskeid hetki ja muredumisi. Aga eks lõpuks ongi ju kaks võimalust, kas anda või võidelda, sest meil on üks elu. Mina otsustasin võidelda ja võtan nüüd elult kõik, mis võtta annab. Kurdan palju vähem pisiasjade üle, sest peamine on, et olen terve ja elus ning saan teha, mida armastan – tantsida.

Praegu näed oma lähitulevikku ikka Estonias?

Praegu küll, kuigi palk on üsna väike ja sellega on keeruline toime tulla. Kui mulle tehtaks parema palgaga pakkumine, siis ilmselt võtaksin kaaluda. Meie karjäär ei ole ju pikk ja see töö kulutab keha meeletult. Kuna osalen paljudes etendustes, mis eeldavad nii klassikalise kui modernse balleti valdamist, siis on vaja väga palju treenida ja tööd teha. Aga palgast tähtsam on see, et Eestis olen ma õnnelik, mu sõbrad on siin. Oluline on ka, et mul oleks siin vaimselt hea. Enne tantsisin Soomes, kus palk oli tunduvalt kõrgem, aga Toomas Eduri kutsel tulin siia ega kahetse. Eestist on saanud mu teine kodumaa.